

Zahájení:

Kámen, jež zavrhli stavitelé, stal se kamenem úhelným. Stalo se tak skrze Hospodina, tento div se udál před našimi zraky. Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho. Prosím, Hospodine, pomoz! Prosím, Hospodine, dopřej zdaru! (Žalm 118,22-25)

Kristus vstal z mrtvých! Dnes je velikonoční neděle. Neděle vzkříšení. Neděle nového života. Jásejme a radujme se! Amen.

Píseň EZ 350 (doprovod **ZDE**)

1. Přemohl Ježíš smrti noc, z hrobu vstal na úsvitu.
Jeho je sláva, čest i moc a on nám kráčí na pomoc, na pomoc svému lidu.
2. To jitro velikonoční / smíš chválit v každém místě. /
Vždyť všude, kde se shromáždí / ve jménu jeho dva neb tři, / je s námi zcela jistě.
3. Tak s církví svou se setkává / ve svátostech a Slovu. /
Každému, kdo jej poznává, / v pokorné víře vyznává, / svůj život dává znovu.
4. Ježíši věrný, zůstaň již / i s námi, když den hasne. /
Ať nad hroby, jež všude zříš, / nám svítí, vede dál a výš / tvé, Pane, světlo jasné!

Modlitba:

Pane Ježíši Kriste,

všude, kde se shromáždí dva neb tři ve tvém jménu, jsi s námi zcela jistě. A my se i dnes scházíme a možná ale nejsme ani tři ani dva. Možná i jen jeden nebo jedna. Ale stejně pevně věříme, že jsi s námi, že jsi se mnou v každém místě, tedy i tady u mě doma. Modlím se, tak jako se dnes modlí desítky a stovky a tisíce a miliony lidí, kteří věří, že kříž není konec, ale nový začátek. Tvůj kříž, ale srze tebe ani žádný jiný kříž, ani můj kříž není konec. Prosíme, buď s námi, buď se mnou i dnes, probouzej v každém z nás novou víru. Kéž se nás i dnes nově dotkne tajemství tvého vzkříšení. Kéž se zase probudíme k novému životu, který není poután strachem a obavami, ale je naplněn nadějí a odhodláním k hledání tvé cesty. Přijď Pane Ježíši a naplň nás svým Duchem.

Se všemi, kteří se dnes ve tvém jménu schází, mne spojuje tvá modlitba:

*Otče náš, jenž jsi na nebesích,
posvěť se jméno tvé.
Přijď království tvé.
Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes.
A odpusť nám naše viny,
jako i my odpouštíme našim viníkům.
A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.
Neboť tvé jest království i moc i sláva na věky. AMEN*

Píseň EZ 346 (doprovod **ZDE**)

1. Buď tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal!
Smrt již nemá práva, vítěz tys a král!
Jasný jako plamen anděl sestoupil,
odvalen je kámen, prázdný hrob tu zbyl.
Buď tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal!
Smrt již nemá práva, vítěz tys a král!
2. Toť on, toť Ježíš, jež jsi spatřit chtěl, /
nepochybuješ, věř již! Živ je Spasitel. /
Vzchop se, stádce malé, v boje pomezí /
heslem tvým buď stále: Kristus vítěz! /
Buď tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal! /
Smrt již nemá práva, vítěz tys a král!
3. On, Kníže míru na věky je živ; /
silnou má teď víru ten, kdo bál se dřív. /
Vítězem se stává, kdo zde trpěl s ním. /
Život v něm i sláva, nic se nebojím. /
Buď tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal! /
Smrt již nemá práva, vítěz tys a král!

Čtení: Skutky 9, 10-18:

¹⁰ V Damašku žil jeden učedník, jménem Ananiáš. Toho Pán ve vidění zavola: „Ananiáši!“ On odpověděl: „Zde jsem, Pane.“ ¹¹ Pán mu řekl: „Jdi hned do ulice, která se jmenuje Přímá, a v domě Judově vyhledej Saula z Tarsu. Právě se modlí ¹² a dostalo se mu vidění, jak k němu vchází muž jménem Ananiáš a vkládá na něj ruce, aby opět viděl.“ ¹³ Ananiáš odpověděl: „Pane, mnoho lidí mi vyprávělo o tom člověku, kolik zla způsobil bratřím v Jeruzalémě. ¹⁴ Také zde má od velekněží plnou moc zatknout každého, kdo vzývá tvé jméno.“ ¹⁵ Pán mu však řekl: „Jdi, neboť on je mým nástrojem, který jsem si zvolil, aby nesl mé jméno národům i králům a synům izraelským. ¹⁶ Ukáži mu, co všechno musí podstoupit pro mé jméno.“ ¹⁷ Ananiáš šel, vstoupil do toho domu, vložil na Saula ruce a řekl: „Saulu, můj bratře, posílá mě k tobě Pán – ten Ježíš, který se ti zjevil na tvé cestě; chce, abys opět viděl a byl naplněn Duchem svatým.“ ¹⁸ Tu jako by mu z očí spadly šupiny, zase viděl a hned se dal pokřtít.

Čtení Matouš 28,1-10

¹ Když uplynula sobota a začínal první den týdne, přišly Marie z Magdaly a jiná Marie, aby se podívaly k hrobu. ² A hle, nastalo velké zemětřesení, neboť anděl Páně sestoupil z nebe, odvalil kámen a usedl na něm. ³ Jeho vzezření bylo jako blesk a jeho roucho bílé jako sníh. ⁴ Strážci byli strachem z něho bez sebe a strnuli jako mrtví. ⁵ Anděl řekl ženám: „Vy se nebojte. Víím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. ⁶ Není zde; byl vzkříšen, jak řekl. Pojd'te se podívat na místo, kde ležel. ⁷ Jděte rychle povědět jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých; jde před nimi do Galileje, tam ho spatří. Hle, řekl jsem vám to.“ ⁸ Tu rychle opustily hrob a se strachem i s velikou radostí běžely to oznámit jeho učedníkům. ⁹ A hle, Ježíš je potkal a řekl: „Buďte pozdraveny.“ Ženy přistoupily, objímaly jeho nohy a klaněly se mu. ¹⁰ Tu jim Ježíš řekl: „Nebojte se. Jděte a oznamte mým bratřím, aby šli do Galileje; tam mě uvidí.“

Co může přinést velikonoční evangelium dnes?

Milí přátelé,

připravovat bohoslužby na velikonoční neděli s předstihem se mi jeví vždycky jako obtížné. Velikonoční čas má zvláštní dynamiku a patří k němu potřeba specifického prožívání každého dne. Jak se na Škaredou středu, kdy je spíš na místě myslet na zoufalství, bezmoc nebo selhání Jidáše, který se nabídl, že Ježíše vydá, nebo na Zelený čtvrtek, kdy si připomínáme Ježíšovu poslední večeři s učedníky a jeho zápas v Getsemane a zatčení, nebo na Velký pátek, kdy tváří v tvář hledíme na spravedlivého přibitého na kříž, jak se v takových dnech přenést do radosti a tajemství Velikonoční neděle? A v dnešní době ještě navíc člověk netuší, jakou změnu a jakou novinu přinese zítřek natož pozítří či popozítří. Jak být pak s předstihem aktuální?

A tak hledám, co má v sobě velikonoční neděle pevného a zároveň v nové situaci nového. Pevné a jisté je, že velikonoční příběh chce vždycky znovu vytrhnout člověka z pocitu, že je všechno neměnné a dané, že už se nedá nic dělat, že už se musí smířit s tím, co bylo, že už nemá smysl čekat nic nového.

Z Matoušova evangelia ke mně aktuálně promlouvá, že nastalo velké zemětřesení. Zemětřesení si člověk celkem pochopitelně spojí s obavami, se strachem. Zemětřesení vyvolává nejistotu, taky bolest a ztráty a často smrt. Nic pozitivního. Evangelista Matouš píše, že nastalo veliké zemětřesení. V jeho příběhu je to znamení opravdu něčeho velkého. Prolomení moci smrti. To, co se zdálo ukončené, uzavřené, život, který ze zdál být umrtven, žije radikálně nově a jinak. My dnes prožíváme dost nových a nečekaných věcí. Co se děje ve světě námi v mnohém otřásá. Zažíváme něco, co si asi nikdo nedovedl představit. Vůbec tím nechci říct, že bych si myslel, že by Bůh tuto pohromu na svět poslal. Jestli v tom někdo má prsty, tak jsme to my lidé. Jen v souvislosti s biblickým velikonočním příběhem přemýšlím nad tím, že když člověkem něco otřese, nemusím to

znamenat jenom negativní věci, ale může mu takový otřes přinést nový pohled, nové vnímání sebe i okolí, novou víru.

Druhá věc, která ke mně z evangelia aktuálně promlouvá je dvakrát formulovaná výzva: Nebojte se. Jděte. Dvakrát ji ženy slyší. Nejprv z úst anděla, podruhé z úst vzkříšeného Krista. Nebojte se. Jděte. A cílem jejich cesty je Galilea. Tam se mají učedníci vydat, aby viděli svého učitele, svého Pána. Znamená to pro ně jít zpět. Tam, kde se s ním potkali, tam, kde ho poznali, kde je oslovil a kde mu uvěřili, tam, kde se rozhodli jít jeho cestou. Teď tu cestu trochu vzdali. Mysleli, že je konec. Ale není. Mají se vrátit. Ovšem jejich prožívání reality bude úplně nové, proměněné. Nebude to návrat do starých kolejí. Bude to návrat do života v nové perspektivě. A změna může být někdo dost zásadní a radikální. Vzpomeňte na tu proměnu Saula z Tarzu, jak o ní píše Skutky apoštolské.

Přemyslím nad tím, že i pro nás může být ve tomto světle navrácení do „normálu“, navrácení do života v docela nové perspektivě. Mnohé věci uvidíme jinak. Mnohé budeme chtít dělat jinak. V čem nás letošní velikonoce promění?

Ještě jsem si všiml jedné věci. Evangelista Matouš píše, že ženy „*rychle opustily hrob a se strachem i s velikou radostí běžely*“ (v.8). Ne, není nic špatného na tom, když člověk má i strach. Jen jde o to, aby to nebyl strach, který měli strážci. Ti byli strachem „*bez sebe a strnuli jako mrtví*.“ Kdo ví, možná tam jako mrtví trnou dodnes. To si jako inspiraci rád nechám ujít. Daleko větší výzva je, třeba se strachem, ale hlavně i s velikou radostí běžet a věřit, že to všechno, co s Ježíšem ženy a učedníci a vůbec všichni zažili, neskončilo v hrobě, ale je a zůstává už nesmazatelně ve světě mezi lidmi. Láska, milosrdenství, soucit, pravda, spravedlnost, víra, cesta, život, ... všechno, co Ježíš byl a učil, nezůstalo v hrobě, není mrtvé a nemůže umřít, ale žije. Tedy vlastně bychom měli říct všechno, co Ježíš je a učí a co dál dosvědčuje, všechno je silnější než smrt a než hrob a než kámen na hrobě.

Pane Bože, děkujeme, že nás znovu a znovu ujišťuješ, že jsi dárcem a tvůrcem života. Že po životě člověka toužíš a vnášíš naději tam, kde nás přepadá beznadějí. Kéž nás tvá naděje nese dnes, zítra i vždycky. Amen.

Píseň EZ 660 (doprovod ZDE)

1. Bud' Bohu všechna chvála, čest a požehnání,
že uslyšet jsme mohli zvěst o zmrtvýchvstání.
A úsvitu ještě ztemnělé velikonoční neděle hrob
životu je dán, když vyšel z něj náš Pán.
2. A od té chvíle život ten/ už nepřestává./
I ve tmách vzchází každý den/ Otcova sláva./
Hle, vzkvétá znovu planý fík/ a vždycky nový učedník/
se k církvi přidává,/ když Krista vyznává.
3. Království Boží víc a víc/ k nám všem se blíží./
Když on vstal z mrtvých, pak už nic/ nám neublíží./
Jen jemu důvěru dejme/ a v jeho slibech doufejme,/
vždyť slabost naši zná / moc jeho vítězná.

Přímluvná modlitba

Pane Bože,

prosíme za místa, kde žijeme, prosíme za naši zemi, prosíme za všechny země, za celý svět. Prosíme za ty, kdo mají v ruce moc, za ty, kdo rozhodují, kdo svými rozhodnutími a svými výroky ovlivňují společnost a náladu v ní. Prosíme za téměř neuvěřitelné: aby v myslích mocných opravdu převládlo odhodlání sloužit druhým, aby si přestali hrát na pány světa, aby se přestali předhánět, kdo je lepší a ochotnější a spravedlivější, aby přestali usilovat o body pro sebe a své strany a připustili se, že nemohou být nic, než služebníci; služebníci pravdy, spravedlnosti, solidarity a lásky.

Prosíme zvláště za místa, kde se lidé nemohou dovolat pomoci. Prosíme za místa, kde není dostatek lékařského zabezpečení. Prosíme za všechny, kteří umírají v izolaci. Prosíme za ty, kterým jejich blízcí umírají v izolaci. Pane prosíme probud' v nás sílu a moudrost a odvahu ke zvládnání nemoci, která nás nezvyklým způsobem přemáhá. Kéž nás aktuální stav nerozděluje, ale spojuje. Kéž se také můžeme brzy opravdově sejít ve tvém jménu, nejen u tvého slova, ale také u tvého stolu.

.....

Vždyť tvé milosrdenství, Pane, trvá navěky; tys naše síla a pomoc.
Tobě bud' chvála na věky věků. Amen

Poslání Židům 11, 1-2

¹ Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme. ² K takové víře předků se Bůh přiznal svým svědectvím.

Požehnání

Hospodin je váš ochránce, stín po vaší pravici.
Věřte: nezaspí ten, jenž o vás má starost a péči.
Nedopustí, aby vás zničilo to,
co člověka ohrožuje, když svítí slunce,
ani to, co za noci, když vyjde měsíc.
Vždyť váš život Hospodin chrání od zla
- tak je tomu od počátku, kdy jsme ještě ani nebyli,
až do posledního dechu, ba i potom.
Milost a pokoj Boží ať vás provázejí, kamkoli půjdete.
Amen.

Píseň Svítá 324 (doprovod i se zpěvem z místních zdrojů ZDE)

1. Šly zrána ke hrobu Marie Magdaléna
a matka Jakuba a ještě jedna žena
sobě pro útěchu, mrtvému na památku
šly zrána ke hrobu dva dny po Velkém pátku.
2. Šly zrána ke hrobu, sotva se rozednělo,
oživit vzpomínku, pomazat mrtvé tělo,
balzámem zpomalit zánik a zapomnění,
na chvíli podržet, co bylo a co není.
3. Šly zrána ke hrobu a hrob byl otevřený,
tak dovnitř vstoupily zmíněné již tři ženy.
Kampak se poděl ten, za nějž šly držet
smutek?
Chtěly mu prokázat poslední dobrý skutek.
4. A když si říkaly, že to snad není k víře,
bázeň na ně padla, jak kdysi na pastýře.
Dva muži stáli tu, šat sněhobílý měli
a světlo svítilo, až oči přecházely.
5. Tu ženy poklekly, sklonily tváře k zemi
a muži řekli jim: Zbytečně mezi těmi,
co v prach se navrací, hledáte Pána svého.
Hroby jsou pro mrtvé, ale ne pro živého.
6. Vzpomeňte, co slíbil váš Mistr, Ježíš živý,
a znovu čekejte veliké Boží divy.
K čemu jsou balzámy, hroby a mauzolea,
když je teď před vámi svátek vzkříšení těla?

Těšíme se velice, až se budeme moci opět sejít a slavit svátost večeře Páně. V tento čas se společné bohoslužby konat nemohou. Individuální duchovní péče však přípustná je a to i s možností přijímání. Domluva je možná na telefonu faráře: 777 339 381. Je k dispozici k telefonním rozhovorům.

Na velikonoční neděli je jako každý rok vyhlášena sbírka na Hlavní dar lásky Jeronýmovy jednoty. Znamená to, že výtěžek je určen na pomoc konkrétnímu sboru s opravou kostela. Letos půjde Farnímu sboru v Hranicích na přístavbu a rekonstrukci kostela. Přispět můžete na sborový účet: 2600272471/2010 se specifickým symbolem: 4 a poznámkou: HDL